2019:APHC:27143

*గౌరవనీయులైన శ్రీ జస్టిస్ చీకాటి మానవేంద్రనాథ్ రాయ్

+క్రిమినల్ రివిజన్ కేస్ నెం .175, 2235, 2584 మరియు 2880 అఫ్ 2018

194, 621, 622 మరియు 975 అఫ్ 2019

% తేదీ 30-12-2019.

Crl.R.C.No.175 of 2018

మధ్య:

గోలి సత్యనారాయణ రెడ్డి

.. పిటిషనర్

మరియు

జి.మహేష్ మరియు Anr.

. ప్రతివాదులు

! పిటిషనర్ల కోసం న్యాయవాది : శ్రీ కె.జె.వి.ఎన్. పుండరీకాక్షుడు, శ్రీ నాగ ప్రవీణ్ వంకాయలపాటి, శ్రీ ఎస్. శ్రీధర్, శ్రీ కరుణాకర్ రెడ్డి, శ్రీ కె.సాయి మోహన్ రావు, శ్రీ కట్టుపల్లి రాజన్న, మరియు శ్రీ వి. రూపేష్ కుమార్ రెడ్డి

^ప్రతివాదుల కోసం న్యాయవాది : అదనపు పబ్లిక్ ప్రాసిక్యూటర్ మరియు శ్రీ డి.అనిల్ కుమార్ మరియు శ్రీ సాయి గంగాధర్ చామర్తి

<GIST:

> HEAD NOTE:

? Cases referred

1. AIR 1977 SC 2185 = (1977) 4 SCC 137 = 1977 SCC (Cri) 585 = 1978

SCR(1) 222

2. AIR 1978 SC 47 = (1978) SCR(1) 749 = (1977) 4 SCC 551

3. (2017) 14 SCC 809

4. 2018(1) ALT (Cri) 97 (AP)

5. 2009 Cri.L.J. 2247

6. Order dated 24.08.2009 passed in Crl.O.P.(MD) No.4270 of 2009

7. 2017(3) ALT (Cri) 203

8. 2014 (3) AIR Kar 700 = 2014 (3) KCCR 2222

9. 1991 (0) SCJOnline (Raj) 188

10. (2012) 9 SCC 460

11. (2018) 16 SCC 299 = AIR 2018 SC 2039

12.Order dated 24.10.2018 in Crl.R.C.No.546 of 2011 of the common High Court of Judicature at Hyderabad

13.Judgment dt.17.03.2017 of the Madhya Pradesh High Court.

14. (2013) 15 SCC 624

2019:APHC:27143

ఆంధ్రప్రదేశ్ ఉన్నత న్యాయస్థానము

క్రిమినల్ రివిజన్ కేస్ నెం .175, 2235, 2584 మరియు 2880 అఫ్ 2018

194, 621, 622 మరియు 975 అఫ్ 2019

Crl.R.C.No.175 of 2018

మధ్య:

గోలి సత్యనారాయణ రెడ్డి

.. పిటిషనర్

మరియు

జి.మహేష్ మరియు Anr.

. ప్రతివాదులు

తీర్పు వెలువడిన తేదీ : 30-12-2019

గౌరవనీయులైన శ్రీ జస్టిస్ చీకాటి మానవేంద్రనాథ్ రాయ్

1. స్థానిక వార్తాపత్రికల రిపోర్టర్లు ---

తీర్పులను చూడటానికి అనుమతించవచ్చు?

2. తీర్పు కాపీలు ఏమైనా కావచ్చు -అవును-

లా రిపోర్టర్లు/జర్నల్స్ కు మార్క్ చేయబడింది

3. తన ప్రభువు న్యాయమైన కాపీని చూడాలనుకుంటున్నాడా -అవును-

తీర్పు గురించి?

జస్టిస్ చీకాటి మానవేంద్రనాథ్ రాయ్

2019:APHC:27143

గౌరవనీయులైన శ్రీ జస్టిస్ చీకాటి మానవేంద్రనాథ్ రాయ్

క్రిమినల్ రివిజన్ కేస్ నెం .175, 2235, 2584 మరియు 2880 ఆఫ్ 2018

194, 621, 622 మరియు 975 ఆఫ్ 2019

కామన్ ఆర్డర్:

ఈ క్రిమినల్ రివిజన్ కేసులన్నీ సాక్ష్యాధారాల చట్టంలోని సెక్షన్ 45 కింద దాఖలైన పిటిషన్లలో వివాదాస్పద పత్రాలను పరిశీలన కోసం, అతని అభిప్రాయం కోసం నిపుణుడి వద్దకు పంపాలని ఇచ్చిన ఆదేశాల నుంచి ఉత్పన్నమవుతాయి.

ఎవిడెన్స్ యాక్ట్ లోని సెక్షన్ 45 కింద జారీ చేయబడిన ఉత్తర్వు సెక్షన్ 397 సిఆర్ పిసి యొక్క సబ్ సెక్షన్ (2) కింద ఈ క్రిమినల్ రివిజన్ కేసులన్నింటిలోనూ రివిజన్ నిర్వహించడానికి మధ్యవర్తిత్వ ఉత్తర్వు కాదా అనే సాధారణ ప్రశ్న ఈ క్రిమినల్ రివిజన్ కేసులన్నింటిలోనూ సెక్షన్ 397 సి.ఆర్.పి.సి యొక్క సబ్ సెక్షన్ (1) కింద రివిజన్ ను నిర్వహించడానికి ఉద్దేశించిన మధ్యవర్తిత్వ ఉత్తర్వు కాదా అనే సాధారణ ప్రశ్నను పరిగణనలోకి తీసుకుంటారు. మరియు ఈ క్రిమినల్ రివిజన్ కేసులు ఈ ఉమ్మడి ఉత్తర్వు ద్వారా పరిష్కరించబడుతున్నాయి.

ఈ క్రిమినల్ రివిజన్ కేసులన్నింటిలో పిటిషనర్లు నెగోషియబుల్ ఇన్ స్ట్రుమెంట్స్ యాక్ట్ లోని సెక్షన్ 138 కింద శిక్షార్హమైన నేరానికి సంబంధించి దాఖలైన ఫిర్యాదుల్లో నిందితులుగా ఉన్నారు. ఈ కేసుల విచారణ పెండింగ్ లో ఉన్న సమయంలో, రివిజన్ పిటిషనర్లు ఎవిడెన్స్ యాక్ట్ లోని సెక్షన్ 45 కింద పైన పేర్కొన్న అన్ని కేసుల్లోనూ వరుసగా పిటిషన్లు దాఖలు చేశారు, చెక్కు లేదా ప్రామిసరీ నోట్ ఉన్నప్పటికీ, ప్రశ్నార్థకమైన డాక్యుమెంట్లను, చెక్కు లేదా ప్రామిసరీ నోట్ ను పరీక్ష కోసం నిపుణుడి వద్దకు పంపాలని లేదా అంగీకరించిన సంతకాలతో సరిపోల్చడానికి లేదా వాటిని నిర్ణయించడానికి ట్రయల్ కోర్టులను అభ్యర్థించారు. సంబంధిత సందర్భాల్లో తీసుకున్న వారి రక్షణను నిర్ధారించడానికి సిరా యొక్క వయస్సు.

ఎవిడెన్స్ యాక్ట్ సెక్షన్ 45 కింద దాఖలైన పిటిషన్లన్నింటినీ వివిధ కారణాలతో ట్రయల్ కోర్టులు కొట్టివేశాయి.

కేసుల విచారణ సందర్భంగా ఎవిడెన్స్ యాక్ట్ సెక్షన్ 45 కింద దాఖలైన పిటిషన్లను కొట్టిపేస్తూ జారీ చేసిన ఉత్తర్వులతో విసిగిపోయిన పిటిషనర్లు సెక్షన్ 397(1) సీఆర్ పీసీ కింద ఈ క్రిమినల్ రివిజన్ కేసులకే మొగ్గు చూపారు.

ఈ క్రిమినల్ రివిజన్ కేసులు ఈ కోర్టు ముందు విచారణకు వచ్చినప్పుడు, సెక్షన్ 397(1) సిఆర్పిసి కింద ఈ రివిజన్ కేసుల నిర్వహణపై ఈ కోర్టు సందేహాన్ని వ్యక్తం చేసింది.సెక్షన్ 397(2) సీఆర్ పీసీ కింద కేసు విచారణ సందర్భంగా జారీ చేసిన మధ్యవర్తిత్వ ఉత్తర్వులపై సెక్షన్ 397(1) సీఆర్ పీసీ కింద పునఃసమీక్షకు అనుమతించాలని ఎక్స్ ప్రెస్ బార్ విధించిన దృష్ట్యా. అందువల్ల, ఈ కోర్టు రివిజన్ పిటిషనర్ల తరఫు విద్వాంస న్యాయవాదిని మరియు ప్రతివాదులకు తెలిసిన న్యాయవాదిని మరియు ఈ క్రిమినల్ రివిజన్ కేసుల నిర్వహణకు సంబంధించి ప్రతివాది-రాష్ట్రం కోసం నేర్చుకున్న అదనపు పబ్లిక్ ప్రాసిక్యూటర్ ను కూడా విన్నది.

సెక్షన్ 397(1) సీఆర్ పీసీ కింద సెక్షన్ 397(2)లో ఉన్న బార్ దృష్ట్యా మధ్యవర్తిత్వ ఉత్తర్వులకు విరుద్ధంగా సవరణను కొనసాగించలేమని రివిజన్ పిటిషనర్ల తరఫు న్యాయవాది వాదించారు. ఇంటర్మీడియట్ ఉత్తర్వులకు విరుద్ధంగా సెక్షన్ 397(1) సీఆర్ పీసీ ప్రకారం రివిజన్ కొనసాగించవచ్చని సీఆర్ పీసీ వాదిస్తుంది. [**అమర్ నాథ్ వర్సెస్ స్టేట్ ఆఫ్ హర్యానా** [1]] కేసులో సుప్రీంకోర్టు ద్విసభ్య బెంచ్ నిందితుల హక్కులను గణనీయంగా ప్రభావితం చేసే లేదా పార్టీల యొక్క కొన్ని హక్కులను నిర్ణయించే ఉత్తర్వులను మధ్యవర్తిత్వ ఉత్తర్వుగా చెప్పలేమని, తద్వారా సెక్షన్ 397 (1) సిఆర్ పిసి కింద సవరణను నిరోధించవచ్చని మరియు పార్టీల హక్కులు లేదా అప్పులకు సంబంధించిన నిర్ణయాన్ని స్పృశించే ఆ ఉత్తర్వులు ఉండాలని వారు వాదించారు. సెక్షన్ 397(1) సిఆర్ పిసి కింద సదరు మధ్యంతర ఉత్తర్వులు మరియు పైన పేర్కొన్న మధ్యంతర ఉత్తర్వులకు వ్యతిరేకంగా సవరణ నిర్వహించబడుతుంది. ఎవిడెన్స్ యాక్ట్ సెక్షన్ 45 కింద జారీ చేసిన ఈ ఉత్తర్వును మధ్యంతర ఉత్తర్వుగా పరిగణించాలని, సెక్షన్ 397(1) సీఆర్ పీసీ ప్రకారం రివిజన్ కొనసాగించవచ్చని తమ వాదనను రుజువు చేయడానికి ఒక నిపుణుడి అభిప్రాయం కోసం వివాదాస్పద పత్రాలను పరిశీలించే హక్కు నిందితుడికి ఉందని వారు వాదిస్తున్నారు. **అమర్ నాథ్** [1]లో సుప్రీంకోర్టు ద్విసభ్య ధర్మాసనం నిర్దేశించిన ఈ చట్టాన్ని ఆ తర్వాత సుప్రీంకోర్టు (**మధు**

1 AIR 1977 SC 2185 = (1977) 4 SCC 137 = 1977 SCC (Cri) 585 = 1978 SCR(1) 222

లిమాయే వర్సెస్ ది స్టేట్ ఆఫ్ మహారాష్ట్ర[2]) ఆమోదించిందని, ఇందులో పార్టీల హక్కులు, బాధ్యతలను నిర్ణయిస్తూ జారీ చేసిన ఉత్తర్వులకు వ్యతిరేకంగా సవరణ చేయాలని పేర్కొంటూ అదే చట్టాన్ని రూపొందించారని వారు వాదిస్తారు. ఇది మధ్యంతర క్రమం, నిర్వహించదగినది. మద్రాసు హైకోర్టులోని మధురై బెంచ్, కర్ణాటక హైకోర్టు వంటి ఇతర హైకోర్టుల తీర్పులపై కూడా వారు తమ వాదనను బలపరిచారు. **అమర్ నాథ్** [1], మధు **లిమాయే**[2]లో నిర్దేశించిన చట్టం ఆధారంగా ఇతర హైకోర్టుల నిర్ణయాల్లో నిర్దేశించిన నిష్పత్తి ఉంటుంది. కేసు విచారణకు సంబంధించి పక్షాల హక్కులు, అప్పులకు సంబంధించిన క్షణికావేశానికి సంబంధించిన ఉత్తర్వులను మధ్యవర్తిత్వ ఉత్తర్వులుగా పరిగణించలేమని, వాటిని మధ్యంతర ఉత్తర్వులుగా పరిగణించాలని, వీటికి వ్యతిరేకంగా రివిజన్ నిర్వహించాలని వారు చివరగా వాదిస్తారు. అందువల్ల ఈ రివిజన్ కేసులు సెక్షన్ 397(1) సీఆర్ పీసీ ప్రకారం చెల్లుబాటు అవుతాయని వారు గట్టిగా వాదిస్తున్నారు.

సెక్షన్ 397(1) సీఆర్ పీసీ కింద ప్రధాన కేసు విచారణను శాశ్వతంగా ముగించే తుది ఉత్తర్వులకు వ్యతిరేకంగా మాత్రమే పునర్విమర్శ జరుగుతుందని, విచారణ పెండింగ్ లో ఉన్న సమయంలో జారీ చేసిన ఇతర ఉత్తర్వులన్నింటికీ వ్యతిరేకంగా సవరణ చేయాలని ప్రతివాదుల తరఫు న్యాయవాది, అడిషనల్ పబ్లిక్ ప్రాసిక్యూటర్ వాదిస్తారు. సెక్షన్ 397(2)

[2] AIR 1978 SC 47 = (1978) SCR(1) 749 = (1977) 4 SCC 551

సి.ఆర్.పి.సి.లో ఉన్న ఎక్స్ప్రెస్ బార్ దృష్ట్యా అవి మధ్యవర్తిత్వ ఉత్తర్వులు. **అమర్ నాథ్** [1]& **మధు లిమాయే** [2] కేసుల్లో సుప్రీంకోర్టు ఇచ్చిన తీర్పుల్లో పేర్కొన్న నిష్పత్తిని పరిగణనలోకి

తీసుకుని 'మధ్యంతర ఉత్తర్వులు' అని పిలువబడే మూడవ ఉత్తర్వును రూపొందించినప్పటికీ, ఆ ఉత్తర్వు క్షణికావేశంతో కూడుకున్నదని, ఆ కేసుకు సంబంధించి పార్టీల ముఖ్యమైన హక్కులు, బాధ్యతలకు సంబంధించిన ఉత్తర్వులను మధ్యవర్తిత్వ ఉత్తర్వులుగా పరిగణించలేమని, ఆ ఉత్తర్వులను మధ్యంతర ఉత్తర్వులుగా పరిగణించలేమని వారు వాదిస్తారు. సెక్షన్ 397(1) సీఆర్ పీసీ కింద సవరణకు అవకాశం ఉన్న మధ్యంతర ఉత్తర్వులు లేదా పాక్షిక తుది ఉత్తర్వులుగా పరిగణించడం, విచారణ పెండింగ్ లో ఉన్నప్పుడు మధ్యవర్తిత్వ దశలో జారీ చేసిన ఉత్తర్వులకు మాత్రమే ఈ వివరణ వర్తిస్తుందని, అంతిమంగా కేసు ప్రధాన విచారణను శాశ్వతంగా ముగించే ప్రభావాన్ని కలిగి ఉంటుంది. అందువల్ల, ప్రధాన ప్రొసీడింగ్స్ ముగింపుకు దారితీసే ఉత్తర్వులను మాత్రమే మధ్యంతర ఉత్తర్వులుగా పరిగణించాలని, ఇతర ఉత్తర్వులు కాదని వారు వాదిస్తున్నారు. ఈ వాదనకు మద్దతుగా ప్రతివాదుల తరఫు న్యాయవాది **గిరీష్ కుమార్ సునేజా వర్సెస్ సి.బి.ఐ.**[3] కేసులో సుప్రీంకోర్టు త్రిసభ్య ధర్మాసనం ఇచ్చిన తీర్పుపై గట్టిగా ఆధారపడి **అమర్ నాథ్** [1], **మధు లిమాయె** [2] కేసుల్లో మాదిరిగా క్షణికావేశంలో తీర్పు ఏమిటో తేల్చేందుకు వివాదాన్ని తెరపైకి తెచ్చారు.

---

[3] (2017) 14 SCC 809

సుప్రీంకోర్టు త్రిసభ్య ధర్మాసనం ఇచ్చిన వివరణ ప్రకారం ఒక నేరాన్ని పరిగణనలోకి తీసుకొని, ఆ కేసులో నిందితుడిని విచారణకు పిలవడం, అభియోగాలు మోపే ఉత్తర్వు లేదా నిందితుడిని నిర్దోషిగా విడుదల చేస్తూ జారీ చేసిన ఉత్తర్వు మొదలైన ఆదేశాలను మాత్రమే క్షణికావేశం లేదా మధ్యంతర ఉత్తర్వులు లేదా పాక్షిక తుది ఉత్తర్వుగా పరిగణించాలని వారు వాదిస్తారు. మరియు విచారణ పెండింగ్ లో ఉన్నప్పుడు జారీ చేయబడిన ఇతర ఉత్తర్వులు మధ్యంతర ఉత్తర్వులు కావు. అందువల్ల, అభ్యర్థనకు సంబంధించి ఎవిడెన్స్ చట్టంలోని సెక్షన్ 45 కింద జారీ చేసిన ఉత్తర్వును వారు వాదిస్తారు ప్రశ్నార్థకమైన పత్రాన్ని నిపుణుడి పరిశీలనకు పంపండి మరియు అతని అభిప్రాయం కొరకు అంతిమంగా ఏదీ నిర్ణయించవద్దు మరియు ఇది ప్రధాన కేసు యొక్క ప్రొసీడింగ్స్

ను ఒక్కసారిగా ముగించదు మరియు అందువల్ల ఈ ఉత్తర్వును ఒక ఉత్తర్వుగా భావించలేము. క్షణికావేశం లేదా పార్టీ హక్కులు మరియు బాధ్యతలను తాకడం. కాబట్టి, సదరు ఉత్తర్వుకు వ్యతిరేకంగా పునఃసమీక్షను కొనసాగించడానికి ఇది మధ్యంతర ఉత్తర్వుల పరిధిలోకి రాదు. అందువల్ల, ఈ రివిజన్ కేసులు సెక్షన్ 397 (2) సిఆర్పిసి కింద స్పష్టంగా నిషేధించబడ్డాయి మరియు అవి చట్ట ప్రకారం నిర్వహించబడవు అని వారు వాదిస్తారు. కాబట్టి, సవరణలు కొనసాగించదగినవి కావని కొట్టివేయాలని వారు అభ్యర్థించారు.

వివాదం సర్వసాధారణం, వాస్తవాలు సాధారణమైనవి, చట్టం బాగా పరిష్కరించబడింది, అయినప్పటికీ పోరాటం. సెక్షన్ 397(2) సీఆర్ పీసీ ప్రకారం మధ్యవర్తిత్వ ఉత్తర్వు అంటే ఏమిటి, ఎవిడెన్స్ యాక్ట్ లోని సెక్షన్ 45 కింద జారీ చేసిన ఉత్తర్వులు సెక్షన్ 397(2) సీఆర్ పీసీ కింద బార్ ను ఆకర్షించే మధ్యవర్తిత్వ ఉత్తర్వులా కాదా, సెక్షన్ 397(1) సీఆర్ పీసీ కింద ఆ ఉత్తర్వుకు వ్యతిరేకంగా సవరణ చేయవచ్చా లేదా అనే ప్రశ్నకు ఈ కోర్టు మరోసారి సమాధానం చెప్పాల్సి ఉంటుంది. ఒక క్రిమినల్ కేసు విచారణ పెండింగ్ లో ఉన్న సమయంలో జారీ చేసిన ఒక నిర్దిష్ట ఉత్తర్వు తుది ఉత్తర్వు లేదా మధ్యవర్తిత్వ ఉత్తర్వు లేదా మధ్యంతర ఉత్తర్వు అనే ప్రశ్నకు గణనీయమైన పూర్వ మార్గదర్శకత్వం ఉన్నప్పటికీ, సెక్షన్ 397 (1) సి.ఆర్.పి.సి కింద ఈ ఉత్తర్వులకు వ్యతిరేకంగా పునర్విమర్శ చేయవచ్చా లేదా అనే ప్రశ్న అనేక సందర్భాల్లో అనేక సందర్భాల్లో తీర్పునకు గురైంది మరియు ప్రస్తుత ఉత్తర్వు మరొకటి. అలాంటి సందర్భం..

దీనికి సమాధానం చెప్పడానికి ముందు సెక్షన్ 397(1) మరియు 397(2) సీఆర్ పీసీలను పరిశీలించి 1973లో సెక్షన్ 397(2) సీఆర్ పీసీ కింద ఈ కొత్త నిబంధనను ప్రవేశపెట్టడంలో చట్టం ఉద్దేశాన్ని పరిగణనలోకి తీసుకోవడం, ఆ చట్టం ఉద్దేశాన్ని పరిగణనలోకి తీసుకోవడం సముచితం. సెక్షన్ 397(1) మరియు (2) సీఆర్ పీసీ ఇలా ఉంది.

> "**సెక్షన్ 397.. రికార్డులను సవరించే అధికారాలను ఉపయోగించాలని పిలుపునిచ్చింది.** (1) హైకోర్టు లేదా ఏ సెషన్స్ న్యాయమూర్తి తన స్థానిక అధికార పరిధిలో ఉన్న ఏదైనా నాసిరకం క్రిమినల్ కోర్టు ముందు ఏదైనా విచారణ యొక్క రికార్డును పిలిచి పరిశీలించవచ్చు, ఏదైనా నిర్ధారణ, శిక్ష లేదా ఉత్తర్వు యొక్క

సరైన, చట్టబద్ధత లేదా ఔచిత్యం గురించి మరియు అటువంటి దిగువ కోర్టు యొక్క ఏదైనా ప్రొసీడింగ్స్ యొక్క క్రమబద్ధత గురించి తనను తాను సంతృప్తి పరచుకోవచ్చు. అటువంటి రికార్డులను కోరినప్పుడు, ఏదైనా శిక్ష లేదా ఉత్తర్వు అమలును నిలిపివేయాలని, ఒకవేళ నిందితుడు నిర్బంధంలో ఉంటే, రికార్డుల పరిశీలన వరకు బెయిల్ పై లేదా తన స్వంత బాండ్ పై విడుదల చేయాలని ఆదేశించవచ్చు.

వివరణ:- కార్యనిర్వాహక లేదా న్యాయపరమైన మేజిస్ట్రేట్లందరూ, మరియు అసలు లేదా అప్పిలేట్ అధికార పరిధిని ఉపయోగించినా, ఈ ఉప సెక్షన్ మరియు సెక్షన్ 398 యొక్క ప్రయోజనాల కోసం సెషన్స్ జడ్జి కంటే తక్కువగా పరిగణించబడతారు.

(2) ఏదైనా అప్పీలు, విచారణ, విచారణ లేదా ఇతర ప్రొసీడింగ్ లో జారీ చేయబడిన మధ్యవర్తిత్వ ఉత్తర్వులకు సంబంధించి సబ్ సెక్షన్ (1) ద్వారా ప్రసాదించిన సవరణ అధికారాలను ఉపయోగించరాదు.

(3) ...."

పైన పేర్కొన్న సెక్షన్ ను సాదాసీదాగా చదివితే సెక్షన్ 397(1) సి.ఆర్.పి.సి ప్రకారం దిగువ కోర్టు రివిజనల్ కోర్టు ముందు అంటే హైకోర్టు లేదా సెషన్స్ జడ్జికి ఉమ్మడి అధికార పరిధిని ఈ సెక్షన్ ప్రసాదించినందున దిగువ కోర్టు నమోదు చేసిన లేదా జారీ చేసిన ఏదైనా తీర్పు, శిక్ష లేదా ఉత్తర్వు యొక్క సరైన, చట్టబద్ధత లేదా ఔచిత్యాన్ని ప్రశ్నించడానికి బాధిత పక్షాలకు వీలు కల్పిస్తుంది. సెక్షన్ 397 సీఆర్ పీసీలోని సబ్ సెక్షన్ (1) ప్రసాదించిన సవరణ అధికారాన్ని అప్పీలు, విచారణ, విచారణ లేదా ఇతర ప్రొసీడింగ్ లలో మధ్యవర్తిత్వ ఉత్తర్వులకు సంబంధించి ఉపయోగించరాదని సెక్షన్ 397(2) సీఆర్ పీసీ ఆదేశిస్తోంది. అందువల్ల, సెక్షన్ 397 (2) సిఆర్పిసి కింద చట్టం ద్వారా మధ్యవర్తిత్వ ఉత్తర్వుకు వ్యతిరేకంగా పునఃసమీక్షను అనుమతించడానికి చట్టం ద్వారా ఎక్స్ప్రెస్ బార్ సృష్టించబడుతుంది.

సెక్షన్ 397 సీఆర్ పీసీలోని ఈ సబ్ సెక్షన్ (2) 1973లో ప్రవేశపెట్టిన కొత్త నిబంధన. ఇంతకుముందు, 1973 కు ముందు, ఏ ఉత్తర్వుకు వ్యతిరేకంగా ఆ సవరణను

కొనసాగించడానికి ఎటువంటి పరిమితులు లేదా అడ్డంకులు లేకుండా రివిజన్ కోర్టులకు రివిజన్ అధికారం ఇవ్వబడింది. 1973కు ముందు మధ్యవర్తిత్వ ఉత్తర్వులకు వ్యతిరేకంగా రివిజన్ కొనసాగించడానికి ఎలాంటి అడ్డంకులు లేవు. కాబట్టి, ట్రయల్ కోర్టులు జారీ చేసిన అనేక మధ్యవర్తిత్వ ఉత్తర్వులను ఈ పునఃసమీక్ష అధికారాన్ని ఉపయోగించడం ద్వారా ప్రశ్నిస్తున్నారు మరియు సవరణలో పేర్కొన్న మధ్యవర్తిత్వ ఉత్తర్వులను ప్రశ్నించడం వల్ల ట్రయల్ కోర్టులలో కేసుల విచారణ సుదీర్ఘంగా లేదా నిలిపివేయబడుతుంది. కాబట్టి, దీనికి సంబంధించి జారీ చేసిన లా కమిషన్ నివేదికను పరిగణనలోకి తీసుకొని, మధ్యవర్తిత్వ ఉత్తర్వులకు వ్యతిరేకంగా సవరణలకు ప్రాధాన్యత ఇవ్వడం ద్వారా ట్రయల్ కోర్టులో కేసు విచారణను నిలిపివేయడం లేదా పొడిగించే ఈ పద్ధతిని అరికట్టడానికి, సెక్షన్ 397 (2) సిఆర్పిసి కింద ఈ కొత్త నిబంధనను ప్రవేశపెట్టారు, దీని ప్రకారం మధ్యవర్తిత్వ ఉత్తర్వులకు వ్యతిరేకంగా సెక్షన్ 397 సిఆర్పిసిలోని సబ్ సెక్షన్ (1) కింద ఏదైనా సవరణను స్వీకరించడానికి రివిజనల్ కోర్టులపై ఎక్స్ప్రెస్ బార్ విధించబడింది.

అందువల్ల, సెక్షన్ 397 సి.ఆర్.పి.సి యొక్క సబ్ సెక్షన్ (2) ను ప్రవేశపెట్టడంలో ఈ చారిత్రక నేపథ్యాన్ని పరిగణనలోకి తీసుకొని, సెక్షన్ 397 (1) సి.ఆర్.పి.సి కింద మధ్యవర్తిత్వ ఉత్తర్వుకు వ్యతిరేకంగా సవరణలను స్వీకరించడానికి ఎక్స్ప్రెస్ బార్ విధించడంలో ఈ చారిత్రక నేపథ్యాన్ని పరిగణనలోకి తీసుకొని, విచారణ పెండింగ్లో ఉన్న సమయంలో జారీ చేయబడిన ఒక నిర్దిష్ట ఉత్తర్వుకు ఏదైనా వివరణ ఇవ్వాలి. సెక్షన్ 397(2) సి.ఆర్.పి.సిని ప్రవేశపెట్టడంలో మరియు చేర్చడంలో చట్టం యొక్క ఉద్దేశ్యానికి అనుగుణంగా ఉండాలి, మధ్యవర్తిత్వ ఉత్తర్వులకు వ్యతిరేకంగా పునఃసమీక్షను కొనసాగించడానికి ఒక నిషేధాన్ని విధించాలి. ఏదైనా శాసనం లేదా ఒక శాసనంలోని ఏదైనా నిబంధన లేదా సెక్షన్ యొక్క వివరణ ఎల్లప్పుడూ చట్టం యొక్క లక్ష్యాన్ని దృష్టిలో ఉంచుకోవాలి మరియు శాసన ఉద్దేశ్యాన్ని నీరుగార్చే ప్రక్రియలో ఎటువంటి ప్రయత్నం చేయకూడదు అనేది సుస్థిరమైన చట్టం. అందువల్ల, ఒక శాసనం లేదా శాసనంలోని ఒక విభాగానికి సంబంధించిన బాగా స్థాపించబడిన ప్రధాన సూత్రాన్ని దృష్టిలో ఉంచుకుని, ఎవిడెన్స్ చట్టంలోని సెక్షన్ 45 కింద ఉన్న ఉత్తర్వు మధ్యవర్తిత్వ ఉత్తర్వునా లేదా **అమర్ నాథ్ 1** మరియు **మధు లిమాయే 2** లలో సుప్రీంకోర్టు నిర్దేశించిన చట్టం ప్రకారం మధ్యంతర ఉత్తర్వు / అర్ధ తుది ఉత్తర్వు కాదా అని నిర్ణయించాలి.

దీనిని ప్రారంభించే ముందు, చట్టం యొక్క ప్రాథమిక సూత్రం ప్రకారం, ఒక నిర్దిష్ట తుది ఉత్తర్వుకు వ్యతిరేకంగా అప్పీలు హక్కును ఇవ్వనప్పుడు మాత్రమే సవరణ కొనసాగించబడుతుందని గమనించడం సముచితం. ఒక నిర్దిష్ట తుది ఉత్తర్వుకు వ్యతిరేకంగా చట్టం ద్వారా అప్పీలు చేసుకునే హక్కును కల్పించినట్లయితే, బాధిత పక్షం ఆ ఉత్తర్వుపై అప్పీలుకు ప్రాధాన్యత ఇవ్వడం ద్వారా మాత్రమే ఆ తుది ఉత్తర్వులను ప్రశ్నించాలి లేదా సవాలు చేయాలి. చట్టం ద్వారా ఏదైనా నిర్దిష్ట తుది ఉత్తర్వుపై అప్పీలు హక్కును కల్పించకపోతే, సెక్షన్ 397 (1) సిఆర్పిసి కింద సవరణ అధికారాన్ని మాత్రమే బాధిత పక్షం ఉపయోగించాలి. ఉదాహరణకు, సెక్షన్ 125 సిఆర్పిసి కింద నిరుపేద భార్యకు జీవనభృతిని మంజూరు చేయడం లేదా తిరస్కరించడం అప్పీల్ చేయదగిన ఉత్తర్వు కాదు. అదేవిధంగా, ఒక నిందితుడిని సెషన్స్ కోర్టు లేదా మెట్రోపాలిటన్ మేజిస్ట్రేట్ ఏదైనా క్రిమినల్ కేసులో దోషిగా నిర్ధారించినప్పుడు మరియు అతనికి మూడు నెలల కంటే తక్కువ జైలు శిక్ష విధించినప్పుడు మరియు మేజిస్ట్రేట్ వంద రూపాయలకు మించకుండా జరిమానా మాత్రమే విధిస్తే అవి సెక్షన్ 376 సి.ఆర్.పి.సి కింద అప్పీల్ చేయదగిన ఉత్తర్వులు కావు. ఈ తుది ఉత్తర్వులపై అప్పీల్ చేసుకునే హక్కు చట్టం ద్వారా ఇవ్వబడదు. అందువల్ల, అటువంటి కేసులలో జారీ చేయబడిన తుది ఆదేశాలతో బాధపడే పక్షం సెక్షన్ 397 (1) సిఆర్పిసిని ఉపయోగించి, ఆ తీర్పు, శిక్ష లేదా ఉత్తర్వుల చట్టబద్ధత, కరెక్ట్ లేదా ఔచిత్యాన్ని రివిజనల్ కోర్టుల ముందు ప్రశ్నించవచ్చు. ఇప్పుడు సుప్రీంకోర్టు **అమర్ నాథ్ 1 & మధు లిమాయే2లో** నిర్దేశించిన నిష్పత్తిని బట్టి ఇంటర్మీడియట్ ఆర్డర్ అని పిలువబడే ఒక ఉత్తర్వు రూపొందించబడింది, దీనిని పాక్షిక తుది ఉత్తర్వుగా కూడా పేర్కొనవచ్చు. సదరు మధ్యంతర లేదా పాక్షిక తుది ఉత్తర్వులపై అప్పీలు చేసుకునే హక్కు కల్పించకపోతే సెక్షన్ 397(1) సీఆర్ పీసీ కింద పార్టీలు రివిజనల్ అధికార పరిధిని కూడా ప్రయోగించవచ్చు. ఏదేమైనా, అంతిమంగా దేనినీ నిర్ణయించని స్వచ్ఛమైన మరియు సరళమైన మధ్యవర్తిత్వ ఉత్తర్వును మధ్యవర్తిత్వ ఉత్తర్వుగా పరిగణించాలి మరియు సెక్షన్ 397 (2) సిఆర్పిసి కింద విధించిన ఎక్స్ప్రెస్ బార్ దృష్ట్యా సెక్షన్ 397 (1) సిఆర్పిసి కింద ఆ మధ్యవర్తిత్వ ఉత్తర్వుకు వ్యతిరేకంగా ఎటువంటి సవరణ చేయబడదు.

ఈ క్రిమినల్ రివిజన్ కేసుల్లో ఇంటర్మీడియట్ లేదా క్వాసీ ఫైనల్ ఆర్డర్లుగా పరిగణించదగిన ఆదేశాలు ఏమిటి, ఎవిడెన్స్ యాక్ట్ లోని సెక్షన్ 45 కింద జారీ చేసిన

ఉత్తర్వులు మధ్యవర్తిత్వ ఉత్తర్వులా లేక మధ్యంతర ఉత్తర్వులా, ఆ ఉత్తర్వులకు వ్యతిరేకంగా సవరణ చేయవచ్చా లేదా అనేది ఇప్పుడు తలెత్తే ప్రధాన ప్రశ్న.

నిస్సందేహంగా, సాక్ష్యాల చట్టంలోని సెక్షన్ 45 ప్రకారం ప్రధాన కేసుల విచారణ పెండింగ్ లో ఉన్న సమయంలో ట్రయల్ కోర్టులు ఈ ఆదేశాలు జారీ చేశాయి. ఎవిడెన్స్ యాక్ట్ సెక్షన్ 45 కింద దాఖలైన పిటిషన్ ను అనుమతించినా, కొట్టివేసినా ప్రధాన క్రిమినల్ కేసు విచారణ కొనసాగుతూనే ఉంది. కాబట్టి, ప్రధాన కేసుకు సంబంధించి అంతిమంగా ఏదీ నిర్ణయించదు. ప్రధాన కేసు విచారణను నిలిపివేసే ప్రభావం ఈ ఉత్తర్వులపై ఉండదు. కాబట్టి, సాధారణ పద్ధతిలో, సెక్షన్ 397 (1) సిఆర్పిసి కింద సవరణను కొనసాగించే ఉద్దేశ్యంతో సెక్షన్ 397 (2) సిఆర్పిసి కింద బార్ను స్పష్టంగా ఆకర్షించే స్వచ్ఛమైన మరియు సరళమైన మధ్యవర్తిత్వ ఉత్తర్వులుగా పరిగణించాలి.

అయితే, ఎవిడెన్స్ యాక్ట్ లోని సెక్షన్ 45 కింద జారీ చేసిన ఉత్తర్వులు కేసు విచారణకు సంబంధించి నిందితుడికి ఈ కేసులో తన గౌరవాన్ని నిరూపించుకునే హక్కుకు సంబంధించినవి కాబట్టి, అమర్ లో సుప్రీంకోర్టు విధించిన చట్టం దృష్ట్యా దీనిని మధ్యంతర ఉత్తర్వులు లేదా పాక్షిక తుది ఉత్తర్వుగా పరిగణించాలని రివిజన్ పిటిషనర్లు వాదించారు. **అమర్ నాథ్ 1** మరియు **మధు లిమాయే 2** మరియు అందువల్ల ఈ ఉత్తర్వులకు విరుద్ధంగా రివిజన్ కొనసాగించబడుతుంది.

అమర్ నాథ్ 1 మరియు **మధు లిమాయే 2** కేసుల్లో సుప్రీంకోర్టు నిర్దేశించిన చట్టం దృష్ట్యా కేసు విచారణకు సంబంధించి ఒక ఉత్తర్వు నిందితుల హక్కును ప్రభావితం చేసినప్పుడు దానిని మధ్యంతర ఉత్తర్వుగా పరిగణించాలని లేదా దానికి వ్యతిరేకంగా క్వాసీ ఫైనల్ ఆర్డర్ గా పరిగణించి పునఃసమీక్షించాలని ఈ వాదన ద్వారా తెలియజేయదలుచుకున్న అభిప్రాయం స్పష్టంగా ఉంది. సెక్షన్ 397(1) సీఆర్ పీసీ కింద నిర్వహించబడుతుంది. **అమర్ నాథ్ 1, మధు లిమాయే 2లో** జరిగినట్లు కేసు విచారణలో ప్రధాన అంశానికి సంబంధించి నిందితుల హక్కు, బాధ్యతలను గణనీయంగా ప్రభావితం చేసే ఉత్తర్వు అంటే ఏమిటో అర్థం చేసుకోవాల్సిన అవసరం ఉంది. అందువల్ల, పిటిషనర్లు లేవనెత్తిన వాదనకు ఉన్న ప్రాముఖ్యతను పరిగణనలోకి తీసుకొని, పై వ్యక్తీకరణకు ఇచ్చే వివరణ దీర్ఘకాలిక పర్యవసానాలను కలిగిస్తుంది కాబట్టి, నేను ఈ వాదనకు నా ఆత్రుత

మరియు ఆలోచనాత్మక పరిగణనను ఇచ్చాను. నా దృష్టిలో ఈ సమర్పణ పూర్తిగా తప్పుగా అర్థం చేసుకోబడింది మరియు ఇది పూర్తిగా తప్పు.

1973లో సెక్షన్ 397(2) సీఆర్ పీసీని ప్రవేశపెట్టి సీఆర్ పీసీలో చేర్చిన తర్వాత 1977లో అమర్ నాథ్ కేసులో మధ్యవర్తిత్వ ఉత్తర్వులు ఏవి అనే ప్రశ్న సుప్రీంకోర్టు ముందుకు వచ్చింది. "మధ్యవర్తిత్వ ఉత్తర్వు" అనే పదం కోడ్ లో నిర్వచించబడనందున, ఆ వ్యక్తీకరణ **అమర్ నాథ్ 1** లో సుప్రీంకోర్టు ముందు వివరణకు పడిపోయింది. నిందితుడిపై ఫిర్యాదుదారుడు ఇచ్చిన ఫిర్యాదు మేరకు మేజిస్ట్రేట్ ఈ కేసును పరిగణనలోకి తీసుకుని నిందితులకు సమన్లు జారీ చేశారు. ఈ కేసును పరిగణనలోకి తీసుకుని నిందితులకు సమన్లు జారీ చేయడాన్ని సెక్షన్ 397(1) సీఆర్ పీసీ కింద రివిజన్ దాఖలు చేయడం ద్వారా నిందితులు సవాలు చేశారు. అందువల్ల, ఈ ఉత్తర్వుకు వ్యతిరేకంగా పునఃసమీక్ష యొక్క కొనసాగింపును పరిగణనలోకి తీసుకునేటప్పుడు, కేసును పరిగణనలోకి తీసుకొని, తద్వారా నిందితుడికి హాజరు కావడానికి సమన్లు జారీ చేయడానికి సంబంధించిన ఉత్తర్వులను స్వచ్ఛమైన మధ్యవర్తిత్వ ఉత్తర్వుగా పరిగణించలేమని, అంతిమంగా ఆ ఉత్తర్వుకు సవాలును స్వీకరించినట్లయితే మరియు నిందితుడిపై కేసును పరిగణనలోకి తీసుకోవడం చట్టరీత్యా చెడ్డదని కోర్టు భావిస్తే, ఈ ఉత్తర్వులను పక్కన పెడితే, కేసు యొక్క ప్రధాన కార్యకలాపాలను శాశ్వతంగా ముగించే ప్రభావాన్ని చూపుతుంది. అందువల్ల, కేసు పెండింగ్ లో ఉన్న సమయంలో ఇటువంటి ఉత్తర్వులు జారీ చేయబడినప్పటికీ, ఈ ఉత్తర్వు కేసు యొక్క ప్రధాన ప్రొసీడింగ్స్ ను శాశ్వతంగా ముగించే ప్రభావాన్ని కలిగి ఉంటుంది కాబట్టి, దీనిని మధ్యంతర ఉత్తర్వుగా లేదా సెక్షన్ 397 (1) సిఆర్ పిసి కింద సవరణ కొనసాగించదగిన పాక్షిక తుది ఉత్తర్వుగా పరిగణించాలి. సెక్షన్ 397(2) సీఆర్ పీసీలోని మధ్యవర్తిత్వ ఉత్తర్వులను పరిమిత అర్థంలో ఉపయోగించారని, పార్టీల ముఖ్యమైన హక్కులు లేదా బాధ్యతలను నిర్ణయించని లేదా తాకని పూర్తిగా మధ్యంతర లేదా తాత్కాలిక స్వభావాన్ని కలిగి ఉన్న ఉత్తర్వులను మాత్రమే సూచిస్తుందని **అమర్ నాథ్ 1లో** సుప్రీంకోర్టు పేర్కొంది. కాబట్టి, నిందితుల హక్కులను గణనీయంగా ప్రభావితం చేసే లేదా పక్షాల యొక్క కొన్ని హక్కులను నిర్ణయించే ఏదైనా ఉత్తర్వును మధ్యవర్తిత్వ ఉత్తర్వుగా చెప్పలేము, తద్వారా పునఃసమీక్షను నిరోధించవచ్చు. ఉదాహరణకు **సాక్షులకు సమన్లు జారీ చేయడం**, కేసులను వాయిదా వేయడం, బెయిల్ కోసం ఉత్తర్వులు జారీ చేయడం, రిపోర్టులు కోరడం, పెండింగ్లో ఉన్న ప్రొసీడింగ్కు

తోడ్పడటం వంటి చర్యలు మధ్యవర్తిత్వ ఉత్తర్వుల కిందకు వస్తాయని, వీటిపై సెక్షన్ 397(2) సీఆర్పీసీ కింద ఎలాంటి సవరణ ఉండదని పేర్కొంది. కానీ, క్షణికావేశంలో, విచారణలోని ఒక నిర్దిష్ట అంశంలో నిందితుల హక్కును ప్రభావితం చేసే లేదా తీర్పునిచ్చే ఉత్తర్వును మధ్యవర్తిత్వ ఉత్తర్వుగా చెప్పలేము, తద్వారా ఇది హైకోర్టు యొక్క రివిజన్ అధికార పరిధికి వెలుపల ఉంటుంది. **అమర్ నాథ్ 1**లో పేర్కొన్న ఈ నిష్పత్తిని తరువాత **మధు లిమాయె 2** కేసులో సుప్రీంకోర్టు త్రిసభ్య ధర్మాసనం తీర్పు ఆమోదించింది. నిందితుడిపై అభియోగం మోపడాన్ని పునఃసమీక్షలో సవాలు చేసిన కేసు అది. కాబట్టి **మధు లిమాయె-2** కేసులో సుప్రీంకోర్టు త్రిసభ్య ధర్మాసనం తీర్పుకు ముందు తలెత్తిన ప్రశ్న ఏమిటంటే, ఒక అభియోగాన్ని రూపొందించే ఉత్తర్వు మధ్యవర్తిత్వ ఉత్తర్వు కాదా అనేది. **అమర్ నాథ్ 1**లో పేర్కొన్న నిష్పత్తిని బట్టి, అభియోగాలు మోపే ఉత్తర్వును సవాలు చేస్తూ, ఆ ఉత్తర్వును పక్కన పెడితే, నిందితుడిని కేసు నుంచి నిర్దోషులుగా విడుదల చేస్తే, కేసు యొక్క ప్రధాన కార్యకలాపాలను శాశ్వతంగా ముగించే ప్రభావం ఉంటుందని **మధు లిమాయె 2** లో పేర్కొన్నారు. ఇది ప్రధాన కేసుకే ముగింపు పలుకుతుంది. అందువల్ల, ఈ ఉత్తర్వును మధ్యవర్తిత్వ ఉత్తర్వుగా పరిగణించలేమని, దీనిని ఇంటర్మీడియట్ ఆర్డర్ లేదా క్వాసీ ఫైనల్ ఆర్డర్ గా పరిగణించాలని, దీనికి వ్యతిరేకంగా రివిజన్ కొనసాగించవచ్చని అభిప్రాయపడింది.

అందువల్ల, మధ్యంతర ఉత్తర్వు లేదా క్వాసీ ఫైనల్ ఆర్డర్ అనే భావనను ప్రవేశపెట్టిన **అమర్ నాథ్ 1** మరియు **మధు లిమాయె 2** లలో నిర్దేశించిన చట్టాన్ని జాగ్రత్తగా పరిశీలిస్తే, కేసు విచారణ ప్రారంభ దశలో లేదా కేసు విచారణ యొక్క ఏ దశలోనైనా ఒక ఉత్తర్వు జారీ చేయబడినట్లయితే, అంతిమంగా ఈ ఉత్తర్వు కేసు యొక్క ప్రధాన కార్యకలాపాలను శాశ్వతంగా ముగించే ప్రభావాన్ని కలిగి ఉండి, చివరికి కేసును శాశ్వతంగా నిర్ణయించి కేసును ముగించే ప్రభావాన్ని కలిగి ఉంటే, అప్పుడు ఆ ఉత్తర్వులు కేసు విచారణ పెండింగ్లో ఉన్నప్పుడు జారీ చేయబడినప్పటికీ, ఆ ఉత్తర్వులను పాక్షిక తుది ఉత్తర్వులు లేదా మధ్యంతర ఉత్తర్వులుగా పరిగణించాలి.

ఈ రెండు తీర్పుల సారాంశాన్ని అర్థం చేసుకున్న సందర్భంలో, సరైన చట్టపరమైన ఆధారం లేకుండా తనపై ఉన్న కేసును పరిగణనలోకి తీసుకొని ఇచ్చిన ఉత్తర్వులను ప్రశ్నించే హక్కు నిందితుడికి లభించిన గణనీయమైన హక్కుగా, ఇది విచారణను

ఎదుర్కొనే బాధ్యతను తాకుతుంది కాబట్టి, ఇది అతనికి ఇవ్వబడిన గణనీయమైన హక్కు అని గమనించాలి. ఒకవేళ ఈ ఉత్తర్వుపై సవాలును అంతిమంగా స్వీకరించి, ఆ ఉత్తర్వును కొట్టివేస్తే, అది అతనిపై ఉన్న కేసు యొక్క ప్రధాన ప్రొసీడింగ్స్ ను ముగించే ప్రభావాన్ని కలిగి ఉంటుంది కాబట్టి, ఆ ఉత్తర్వును **అమర్ నాథ్ 1** లో సుప్రీం కోర్టు మధ్యంతర ఉత్తర్వులు లేదా పాక్షిక తుది ఉత్తర్వుగా పరిగణిస్తారు. అదేవిధంగా **మధు లిమాయే 2లో** కూడా తనపై అభియోగాలు మోపడానికి సరైన చట్టపరమైన ఆధారం లేకుండా తనపై అభియోగాలు మోపారని, ఆ అభియోగం నిరాధారమైనదని, అంతిమంగా ఆ సవాలును స్వీకరించి ఉత్తర్వులను కొట్టివేస్తే, తనపై అభియోగాలు మోపాలన్న ఆదేశాలను నిందితుడు సవాలు చేస్తే... ఇది అతనిపై ఉన్న కేసు యొక్క ప్రధాన ప్రొసీడింగ్స్ ను శాశ్వతంగా ముగించే ప్రభావాన్ని కూడా కలిగి ఉంటుంది మరియు అతనిపై కేసు యొక్క ప్రొసీడింగ్స్ ను అంతం చేస్తుంది కాబట్టి, ఈ ఉత్తర్వును మధ్యంతర ఉత్తర్వుగా పరిగణించాలని భావిస్తున్నారు. నిందితుడి అభియోగం యొక్క చెల్లుబాటును ప్రశ్నించే హక్కు ఒక విలువైన హక్కు, ఇది ఆ కేసు విచారణకు సంబంధించి అతని హక్కు లేదా బాధ్యతను తాకుతుంది కాబట్టి, ఇది మధ్యంతర ఉత్తర్వుగా పరిగణించబడుతుంది. అందువలన, ఇంటర్మీడియట్ లేదా క్వాసీ ఫైనల్ ఆర్డర్ అనే భావన పై తర్కం మరియు నిష్పత్తులపై ఆధారపడి ఉంటుంది. కేసు మధ్యంతర దశలో కొన్ని ఉత్తర్వులు జారీ చేసినప్పటికీ, సెక్షన్ 397(2) సీఆర్ పీసీ కింద నిషేధాన్ని విధిస్తూ, ఆ ఉత్తర్వుల ద్వారా కేసు మొత్తం ప్రక్రియను ముగిస్తాయన్న విషయాన్ని పార్లమెంటు పట్టించుకోలేదు. ఈ విషయాన్ని గమనించిన సుప్రీంకోర్టు ఆ ఉత్తర్వులను మధ్యంతర ఉత్తర్వులుగా పేర్కొంటూ సెక్షన్ 397(2) సీఆర్ పీసీ పరిధిలోకి రాకుండా చేసింది. అందువల్ల, ఈ పరిస్థితులలో, ఇది క్షణికావేశంలో జారీ చేయబడిన ఉత్తర్వు అని, ఆ ఉత్తర్వుకు వ్యతిరేకంగా పునఃసమీక్ష సాధ్యమేనని సుప్రీంకోర్టు అభిప్రాయపడింది.

గిరీష్ కుమార్ సునేజా కేసులో సుప్రీంకోర్టు త్రిసభ్య ధర్మాసనం **అమర్ నాథ్ 1**లో జరిగినట్లు మధ్యంతర ఉత్తర్వు అంటే ఏమిటి, క్షణికావేశంలో వచ్చే ఉత్తర్వు ఏమిటో పరిశీలించే అవకాశం ఉండటం గమనార్హం. **మధు లిమాయే2. గిరీష్ కుమార్ సునేజా 3లో** పేర్కొన్న తీర్పులోని పేరా నంబర్లు 15 నుంచి 18, 20, 21, 22, 23 వరకు పరిగణనలోకి తీసుకోవాల్సిన సందర్భానికి సంబంధించినవి.

15. సీఆర్పీసీ సెక్షన్ 397లోని సబ్ సెక్షన్ (1) పాఠం తన సవరణ అధికార పరిధిని ఉపయోగించడంలో కోర్టుకు చాలా **విస్తృతమైన అధికారాలను** ఇచ్చినట్లు కనిపించినప్పటికీ, దానిలోని సబ్ సెక్షన్ (2) ద్వారా ఈ అధికారాన్ని అంతే తీవ్రంగా కుదించారు. మధ్యవర్తిత్వ ఉత్తర్వులకు సంబంధించి కోర్టు తన రివిజన్ అధికార పరిధిని ఉపయోగించడంపై పూర్తి నిషేధం ఉంది. అందువల్ల, కోర్టు తన పునఃసమీక్ష అధికార పరిధిని ఉపయోగించగల ఉత్తర్వుల స్వభావం ఏమిటి?

16. కోర్టు జారీ చేసే ఉత్తర్వులు మూడు కేటగిరీలు - ఫైనల్, ఇంటర్మీడియట్, ఇంటర్మీడియెట్. తుది ఉత్తర్వుకు సంబంధించి, కోర్టు తన పునఃసమీక్ష అధికార పరిధిని ఉపయోగించగలదనడంలో ఎటువంటి సందేహం లేదు - అంటే నిర్దోషి లేదా శిక్ష యొక్క తుది ఉత్తర్వుకు సంబంధించి. మధ్యవర్తిత్వ ఉత్తర్వుల విషయంలో కోర్టు తన పునర్విమర్శ అధికార పరిధిని ఉపయోగించుకోజాలదనడంలో సందేహం లేదు. మధ్యంతర ఉత్తర్వుల విషయానికొస్తే, ఇది మధ్యవర్తిత్వ ఉత్తర్వు కానందున కోర్టు తన సవరణ అధికార పరిధిని ఉపయోగించవచ్చు.

17. అమర్ నాథ్ వర్సెస్ స్టేట్ ఆఫ్ హరియాణా7లో ఇంటర్మీడియట్ ఆర్డర్ అనే భావన మొదట ప్రస్తావనకు వచ్చింది, ఈ సందర్భంలో సిఆర్ పిసి సెక్షన్ 397 (2) యొక్క వివరణ మరియు ప్రభావం పరిశీలనకు వచ్చింది. ఈ నిర్ణయం రెండు కారణాల వల్ల ముఖ్యమైనది. మొదటిది సీఆర్పీసీలోని సెక్షన్ 397(2) అమలుకు చారిత్రక కారణాన్ని, రెండోది ఆ చారిత్రక నేపథ్యాన్ని పరిగణనలోకి తీసుకుని సీఆర్పీసీ సెక్షన్ 482కు నిర్బంధ అర్థాన్ని ఇస్తుంది.

18. చారిత్రక నేపథ్యానికి సంబంధించినంతవరకు, క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ 1898 మరియు 1955 సవరణ సబార్డినేట్ కోర్టులు క్రిమినల్ కేసులలో జారీ చేసిన ఉత్తర్వులలో జోక్యం చేసుకోవడానికి హైకోర్టుకు విస్తృత అధికారాలను ఇచ్చాయి. ఈ విస్తృత అధికారాలను హైకోర్టు మరియు ఈ న్యాయస్థానం వివేకంతో పరిమితం చేశాయి, చట్టపరంగా

కాకుండా, "చట్ట తప్పిదం లేదా నిందితుడికి అన్యాయం లేదా పక్షపాతం కలిగించే ఏదైనా చట్టపరమైన బలహీనతతో బాధపడే లేదా స్పష్టంగా తెలివితక్కువ లేదా వికృతమైన" ఉత్తర్వుకు పరిమితం చేయబడ్డాయి. (అమర్ నాథ్ కేసు (1977) 4 ఎస్ సిసి 137 = 1077 ఎస్ సిసి (క్రి) 585). దీంతో అన్ని రకాల ఉత్తర్వులను సవాలు చేస్తూ కోర్టులు కేసులతో నిండిపోయి, నిందితుడికి నష్టం కలిగించేలా కేసును ప్రాసిక్యూషన్ చేయడంలో జాప్యం జరిగింది.

19. .....

20. అమర్ నాథ్ (1977) 4 ఎస్ సిసి 137 = 1077 ఎస్ సిసి (సిఆర్ఐ) 585)లో పేర్కొన్నట్లుగా, సెక్షన్ 397 (2) సిఆర్ పిసిని ప్రవేశపెట్టడం యొక్క ఉద్దేశ్యం క్రిమినల్ కేసుల నిర్ణయంలో జాప్యాన్ని నిరోధించడం మరియు తద్వారా నిందితుడికి నిష్పాక్షికమైన మరియు వేగవంతమైన విచారణను అందించడం ద్వారా ప్రయోజనం పొందడం. దురదృష్టవశాత్తూ, ఈ శాసన ఉద్దేశ్యాన్ని అప్పీలుదారులు తారుమారు చేయడానికి ప్రయత్నిస్తున్నారు.

21. మధు లిమాయే వర్సెస్ స్టేట్ ఆఫ్ మహారాష్ట్ర ((1977) 4 ఎస్సిసి 551 : 1978 ఎస్సిసి (సిఆర్ఐ) 10) లో మధ్యంతర క్రమం యొక్క భావనను తుది ఉత్తర్వు మరియు మధ్యవర్తిత్వ క్రమాన్ని విరుద్ధంగా వివరించారు. మధ్యంతర క్రమం అనేది మధ్యవర్తిత్వ స్వభావాన్ని కలిగి ఉంటుంది, కానీ దానిని తిప్పికొట్టినప్పుడు, అది ప్రక్రియను ముగించే ప్రభావాన్ని కలిగి ఉంటుంది మరియు తద్వారా తుది ఉత్తర్వుకు దారితీస్తుంది అనే సూత్రాన్ని ఈ నిర్ణయం నిర్దేశిస్తుంది. ఒక నేరాన్ని పరిగణనలోకి తీసుకుని నిందితుడికి సమన్లు జారీ చేసి అభియోగాలు నమోదు చేసే ఉత్తర్వును వెంటనే గుర్తుకు తెచ్చుకుంటాయి. ప్రాథమికంగా ఈ ఉత్తర్వులు మధ్యవర్తిత్వ స్వభావాన్ని కలిగి ఉంటాయి, కానీ ఒక నిందితుడిని పరిగణనలోకి తీసుకొని సమన్లు జారీ చేసిన ఉత్తర్వులను తిప్పికొట్టినప్పుడు, అది ఆ వ్యక్తిపై విచారణను ముగించే ప్రభావాన్ని

చూపుతుంది, ఫలితంగా అతనికి లేదా ఆమెకు అనుకూలంగా తుది ఉత్తర్వులు వస్తాయి. అదేవిధంగా అభియోగాల నమోదుకు జారీ చేసిన ఉత్తర్వులను తిరగదోడితే నిందితుడిని నిర్దోషిగా ప్రకటించి, అతనికి అనుకూలంగా తుది ఉత్తర్వులు వెలువడే అవకాశం ఉంటుంది. కాబట్టి ఇంటర్మీడియట్ ఉత్తర్వులు ఒక నిర్దిష్ట పద్ధతిలో ఆమోదం పొందితే ప్రొసీడింగ్స్ రద్దవుతాయని, మరో విధంగా ఆమోదం పొందితే విచారణ కొనసాగుతుందన్నారు.

22. అమర్ నాథ్ (1977) 4 ఎస్ సిసి 137, మధు లిమాయే (1977) 4 ఎస్ సిసి 551 లలో వ్యక్తీకరించిన అభిప్రాయం కెకె పటేల్ వర్సెస్ స్టేట్ ఆఫ్ గుజరాత్ ((2000) 6 ఎస్ సిసి 195: 2001 ఎస్ సిసి (సిఆర్ఐ) 200) లో వ్యక్తమైంది. (కె.కె.పటేల్ కేసు ((2000) 6 ఎస్.సి.సి 195: 2001 ఎస్.సి.సి (సి.ఆర్.ఐ) 200), ఎస్.సి.సి పుట 201, పేరా.11:

"11. ..... సెక్షన్ 397(2) ప్రకారం సవాలు చేయబడిన ఉత్తర్వు మధ్యవర్తిత్వం కాదా అని నిర్ణయించడంలో, మధ్యంతర దశలో (అమర్ నాథ్ వర్సెస్ స్టేట్ ఆఫ్ హర్యానా ((1977) 4 ఎస్ సిసి 137), మధు లిమాయే వర్సెస్ స్టేట్ ఆఫ్ మహారాష్ట్ర ((1977) 4 ఎస్ సిసి 551 ద్వారా) అటువంటి ఉత్తర్వు జారీ చేయబడిందా లేదా అనేది ఏకైక పరీక్ష కాదు. వీసీ శుక్లా వర్సెస్ స్టేట్ (1980 ఎస్పీపీ ఎస్సీసీ 92: 1980 ఎస్సీసీ (సీఆర్ ఐ) 695), రాజేంద్ర కుమార్ సీతారాం పాండే వర్సెస్ ఉత్తమ్ (1999) 3 ఎస్సీసీ 134: 1999 ఎస్సీసీ (సీఆర్ ఐ) 393. ఒక పక్షం లేవనెత్తిన అభ్యంతరాలను సమర్థించడం ద్వారా, అది విచారణను ముగించడానికి దారితీస్తుందా అనేది సాధ్యమయ్యే పరీక్ష, అలా అయితే అటువంటి అభ్యంతరాలపై జారీ చేసే ఏదైనా ఉత్తర్వు కోడ్ లోని సెక్షన్ 397 (2) లో పేర్కొన్న విధంగా మధ్యవర్తిత్వ స్వభావం కలిగి ఉండదు. ప్రస్తుత కేసులో పిటిషనర్లు లేవనెత్తిన అభ్యంతరాన్ని హైకోర్టు సమర్థించి ఉంటే మొత్తం ప్రాసిక్యూషన్ ప్రక్రియ రద్దయ్యేది. అందువల్ల, పేర్కొన్న ప్రమాణాల ప్రకారం, ఉత్తర్వులను సవరించవచ్చు. (ప్రాధాన్యత ఇవ్వబడింది).

23. వేర్వేరు సందర్భాల్లో, ఒకే కేటగిరీ ఆర్డర్లకు వేర్వేరు వ్యక్తీకరణలను ఉపయోగిస్తారని మనం గమనించవచ్చు, కొన్నిసార్లు దీనిని మధ్యంతర క్రమం అని పిలుస్తారు, కొన్నిసార్లు అర్ధ-తుది క్రమం అని పిలుస్తారు మరియు కొన్నిసార్లు ఇది క్షణానికి సంబంధించిన క్రమం అని పిలువబడుతుంది. 'ఇంటర్మీడియట్ ఆర్డర్' అనే పదానికి మా ప్రాధాన్యత ఉంది, ఎందుకంటే ఇది క్రమం యొక్క స్వభావాన్ని మరింత స్పష్టంగా తెస్తుంది."

అందువల్ల, గిరీష్ కుమార్ సునేజా కేసులో సుప్రీంకోర్టు త్రిసభ్య ధర్మాసనం ఇచ్చిన తీర్పులోని పైన పేర్కొన్న పేరాగ్రాఫ్ లలో చేసిన హేతుబద్ధమైన పరిశీలనల నుండి, ముఖ్యంగా తీర్పులోని 21, 22 పేరాలలో చేసిన పరిశీలనల నుండి, మధ్యంతర దశలో జారీ చేయబడిన ఉత్తర్వులు జారీ చేయబడినప్పుడు మాత్రమే ప్రధాన కేసు యొక్క విచారణను శాశ్వతంగా ముగించడానికి దారితీస్తుందని పేర్కొంటూ చట్టపరమైన స్థితి చాలా స్పష్టంగా ఉంది. అప్పుడు మాత్రమే దానిని క్షణికావేశంలో జరిగే మధ్యంతర లేదా పాక్షిక తుది ఉత్తర్వుగా లేదా కేసు విచారణకు సంబంధించి పార్టీ యొక్క ముఖ్యమైన హక్కు లేదా బాధ్యతను స్పృశించే ఉత్తర్వుగా పిలవాలి. ప్రధాన కేసు విచారణను నిలిపివేయని ఇతర ఉత్తర్వులన్నీ సదరు ఉత్తర్వుకు వ్యతిరేకంగా పునఃసమీక్ష సాధ్యమేనని క్షణికావేశంతో కూడిన ఉత్తర్వులుగా భావించలేం. గిరీష్ కుమార్ సునేజా కేసులో ముగ్గురు న్యాయమూర్తులతో కూడిన సుప్రీంకోర్టు ధర్మాసనం ఇచ్చిన ఈ తీర్పు ఈ చట్టానికి అధికారాన్ని కలిగి ఉంది.

రేపల్లె కృష్ణమూర్తి వర్సెస్ ఉప్పల నాగేంద్రమ్మ [4] కేసులో తెలంగాణ, ఆంధ్రప్రదేశ్ రాష్ట్రాల ఉమ్మడి హైకోర్టు **గిరీష్ కుమార్ సునేజా 3** ఇచ్చిన తీర్పును పరిగణనలోకి తీసుకుని, ఈ అంశంపై ఇతర తీర్పులను కూడా పరిగణనలోకి తీసుకున్న తర్వాత, ఎవిడెన్స్ యాక్ట్ లోని సెక్షన్ 45 కింద జారీ చేసిన ఉత్తర్వులు పూర్తిగా మధ్యవర్తిత్వ ఉత్తర్వు అని, ఆ ఉత్తర్వులకు వ్యతిరేకంగా పునఃసమీక్ష అని పేర్కొంది. సెక్షన్ 397(1) సి.ఆర్.పి.సి కింద నిర్వహించబడదు.

అందువల్ల, ఏ ఉత్తర్వులను మధ్యంతర ఉత్తర్వులు లేదా పాక్షిక తుది

---

[4] 2018(1) ALT (Cri) 97 (AP)

ఉత్తర్వులుగా పరిగణించవచ్చో చేసిన చట్టం యొక్క సర్వే నుండి, ఇది క్షణికావేశంతో కూడిన ఉత్తర్వు లేదా విచారణకు సంబంధించి పక్షాల గణనీయమైన హక్కులు మరియు బాధ్యతలను తాకుతుంది అనే సూత్రం నుండి, మధ్యవర్తిత్వ దశలో జారీ చేసినప్పటికీ ప్రధాన కేసు విచారణను శాశ్వతంగా ముగించే ప్రభావాన్ని కలిగి ఉన్న ఉత్తర్వులను మధ్యంతర లేదా పాక్షిక తుది ఉత్తర్వుగా మాత్రమే పరిగణించాలని గిరీష్ కుమార్ సునేజా కేసులో సుప్రీంకోర్టు త్రిసభ్య ధర్మాసనం ఇచ్చిన తీర్పులో ఇచ్చిన పూర్వాపరాలను బట్టి చట్టపరమైన స్థితి ఇప్పుడు స్పష్టమవుతోంది. **సెక్షన్ 397(1) సీఆర్ పీసీ కింద రివిజన్ ను కొనసాగించే ఉద్దేశ్యంతో ఒక నిర్దిష్ట ఉత్తర్వు మధ్యంతర లేదా పాక్షిక తుది ఉత్తర్వు కాదా అని నిర్ణయించడానికి ఇది మాత్రమే సాధ్యమయ్యే పరీక్ష.** అందువల్ల, ఈ కోర్టు అభిప్రాయం ప్రకారం, సాక్షులను పిలిపించి, ఆ పత్రాన్ని విచారణ కోసం నిపుణులకు పంపడం మొదలైన వాటికి సంబంధించిన కేసు విచారణ సమయంలో జారీ చేయబడిన అన్ని ఇతర మధ్యవర్తిత్వ ఉత్తర్వులను దాని పరిధిలోకి తీసుకురావడానికి మధ్యంతర ఉత్తర్వు భావనను ఆ మేరకు పొడిగించలేము. అవి పెండింగ్ కేసుల విచారణకు సహాయంగా జారీ చేసిన ఉత్తర్వులు మాత్రమే. పిటిషనర్ల వాదనను అంగీకరించి, కేసు విచారణ సందర్భంగా జారీ చేసే ప్రతి ఉత్తర్వును మధ్యంతర ఉత్తర్వుగా పరిగణిస్తే, అది కేసు విచారణకు సంబంధించి పార్టీ హక్కు లేదా బాధ్యతను తాకుతుందని భావిస్తే, అది సెక్షన్ 397 (2) సిఆర్పిసి యొక్క లక్ష్యాన్ని ఓడించి, శాసన ఉద్దేశాన్ని నీరుగార్చినట్లే.

సాక్ష్యాధారాల చట్టంలోని సెక్షన్ 45 కింద దాఖలైన పిటిషన్ లో జారీ చేసిన ఉత్తర్వులు ఈ కేసులో తన వాదనను రుజువు చేసే నిందితుడి హక్కుకు సంబంధించినవని, అందువల్ల ఇది మధ్యంతర ఉత్తర్వుగా భావించాలని పిటిషనర్ల తరఫు న్యాయవాది గట్టిగా వాదించి, కోర్టును ఒప్పించే ప్రయత్నం చేసినప్పటికీ. **అమర్ నాథ్ 1, మధు లిమాయే2**, చివరగా **గిరీష్ కుమార్ సునేజా3లో** ఇంటర్మీడియట్ ఆర్డర్ అనే కాన్సెప్ట్ కు ఇచ్చిన వివరణ దృష్ట్యా పైన పేర్కొన్న కారణాల వల్ల ఈ వాదనను నేను

అంగీకరించలేకపోతున్నాను. ఆ మాటకొస్తే సెక్షన్ 311 సీఆర్ పీసీ కింద సాక్షిని పిలిపించడం లేదా సెక్షన్ 91 సీఆర్ పీసీ కింద ఫిర్యాదుదారుడి కేసును రుజువు చేయడానికి ఒక డాక్యుమెంట్ కోరడం లేదా కేసుగా నిందితుడి వాదనను సమర్థించడం కూడా ఏదో ఒక విధంగా నిందితుడికి తన వాదనను రుజువు చేసే హక్కుకు సంబంధించినది కావచ్చు. ఈ వాదనతో సుప్రీంకోర్టు ఏకీభవించలేదు. 1977లో **అమర్ నాథ్ 1** నుంచి 2017లో **గిరీష్ కుమార్ సునేజా 3** వరకు ఈ తీర్పును యథాతథంగా కొనసాగించారని, ఆ తర్వాత సాక్షిని పిలిపించాలన్న ఆదేశాలు మధ్యవర్తిత్వ ఉత్తర్వులని, దీనికి వ్యతిరేకంగా రివిజన్ నిర్వహించడం సాధ్యం కాదని ఈ నేపథ్యంలో పేర్కొనడం గమనార్హం. వాస్తవానికి **సేతురామస్ వర్సెస్ రాజమాణిక్యం** [5] కేసులో, సెక్షన్ 311 సిఆర్పిసి కింద సాక్షులను పిలిపించడానికి జారీ చేసిన ఉత్తర్వులు లేదా పత్రాలను పిలవడానికి సెక్షన్ 91 సిఆర్పిసి కింద జారీ చేసిన ఉత్తర్వులు స్వచ్ఛమైన మరియు సరళమైన మధ్యవర్తిత్వ ఉత్తర్వులు అని సుప్రీంకోర్టు స్పష్టంగా పేర్కొంది. అందువల్ల, పై తీర్పులో సుప్రీంకోర్టు పేర్కొన్న అంశాల దృష్ట్యా, సెక్షన్ 311 సిఆర్పిసి కింద ఒక సాక్షిని పిలిపించాలని జారీ చేసిన ఉత్తర్వు లేదా సెక్షన్ 91 సిఆర్పిసి కింద ఒక పత్రాన్ని పిలవాలని జారీ చేసిన ఉత్తర్వును నిందితుడు లేదా ఫిర్యాదుదారుని హక్కు మరియు బాధ్యతను స్పృశించే ఉత్తర్వుగా పరిగణించలేము. కేసు విచారణకు సంబంధించి, వారు చివరికి ఏమీ నిర్ణయించరు మరియు ప్రధాన కేసు యొక్క విచారణను శాశ్వతంగా ముగించడానికి దారితీస్తుంది. సుప్రీంకోర్టు ఈ ఉత్తర్వులను

[5] 2009 Cri.L.J. 2247

మధ్యంతర లేదా పాక్షిక తుది ఉత్తర్వులుగా పరిగణించలేదు. ఎవిడెన్స్ యాక్ట్ లోని సెక్షన్ 45 కింద జారీ చేసిన ఉత్తర్వులకు కూడా ఇదే పోలిక వర్తిస్తుంది. అందువల్ల రివిజన్ పిటిషనర్ల తరఫు న్యాయవాది వాదనలో నీరు లేదని, దాన్ని సహించేది లేదన్నారు.

పైన పేర్కొన్న కారణాల దృష్ట్యా, ముఖ్యంగా గిరీష్ కుమార్ సునేజా కేసులో సుప్రీంకోర్టు త్రిసభ్య ధర్మాసనం ఇచ్చిన వివరణ దృష్ట్యా, **కళ్యాణరామస్ వర్సెస్ కె.ఎస్.జానకిరామస్** [6] కేసులో మద్రాసు హైకోర్టు మధురై బెంచ్ ఇచ్చిన తీర్పు, ఎవిడెన్స్

యాక్ట్ లోని సెక్షన్ 45 కింద జారీ చేసిన ఉత్తర్వు ఒక నిర్దిష్ట అంశంలో నిందితుల హక్కులను ప్రభావితం చేసే క్షణికావేశంతో కూడిన ఉత్తర్వు. విచారణను మధ్యవర్తిత్వ ఉత్తర్వుగా చెప్పలేము మరియు దానిని మధ్యంతర ఉత్తర్వుగా భావించాలి, తగిన గౌరవంతో, ఈ అంశంపై సరైన చట్టాన్ని నిర్దేశించలేమని భావించలేము. అదేవిధంగా పైన పేర్కొన్న కారణాల వల్ల తెలంగాణ, ఆంధ్రప్రదేశ్ రాష్ట్రాలకు హైదరాబాద్ లోని ఉమ్మడి హైకోర్టు ఇచ్చిన తీర్పు, **టి.రాజలింగం @ సాంబం వర్సెస్ స్టేట్ ఆఫ్ తెలంగాణ**[7] కేసులో, అలాగే **ఎస్.మునిస్వామి రెడ్డి వర్సెస్ ఎం.నారాయణస్వామి** [8] కేసులో కర్ణాటక హైకోర్టు ఇచ్చిన తీర్పు కూడా సాక్ష్య చట్టంలోని సెక్షన్ 45 కింద జారీ చేసిన ఉత్తర్వు మధ్యవర్తిత్వం కాదని పేర్కొంది. స్వభావం మరియు దానికి వ్యతిరేకంగా

---

[6] Order dated 24.08.2009 passed in Crl.O.P.(MD) No.4270 of 2009

[7] 2017(3) ALT (Cri) 203

[8] 2014 (3) AIR Kar 700 = 2014 (3) KCCR 2222

పునశ్చరణ నిర్వహించదగినది, చట్టం యొక్క సరైన ప్రతిపాదనను నిర్దేశించిందని కూడా చెప్పలేము. రేపల్లె కృష్ణమూర్తి 4లో తెలంగాణ, ఆంధ్రప్రదేశ్ రాష్ట్రాలకు హైదరాబాద్ లోని ఉమ్మడి హైకోర్టు నిర్దేశించిన చట్టంతో ఈ కోర్టు పూర్తిగా ఏకీభవిస్తుంది, ఇందులో ఎవిడెన్స్ యాక్ట్ లోని సెక్షన్ 45 కింద జారీ చేసిన ఉత్తర్వు మధ్యవర్తిత్వ ఉత్తర్వు అని, గిరీష్ కుమార్ సునేజా కేసులో సుప్రీంకోర్టు దీనికి వ్యతిరేకంగా ముగ్గురు న్యాయమూర్తుల ధర్మాసనం తీర్పులో నిర్దేశించిన నిష్పత్తి ఆధారంగా జరిగిన సవరణ చెల్లదని పేర్కొంది.

[**జర్నైల్ సింగ్ వర్సెస్ స్టేట్ ఆఫ్ రాజస్థాన్** [9]]లో రివిజన్ పిటిషనర్ల తరఫు న్యాయవాది ఆధారపడిన ఇతర తీర్పులు; [**అమిత్ కపూర్ వర్సెస్ రమేష్ చందర్** [10]] మరియు [**ఏషియన్ రీసర్ఫేసింగ్ ఆఫ్ రోడ్ ఏజెన్సీ ప్రైవేట్ లిమిటెడ్ వర్సెస్ సి.బి.ఐ.** [11]] ఇవన్నీ అభియోగాల రూపకల్పనకు సంబంధించిన కేసులు. అభియోగం మోపడం లేదా నిందితుల విడుదలకు సంబంధించిన ఉత్తర్వు మధ్యంతర లేదా పాక్షిక తుది ఉత్తర్వు అని,

దీనికి వ్యతిరేకంగా పునఃసమీక్షను కొనసాగించవచ్చని చట్టపరమైన స్థితికి సంబంధించి ఎటువంటి వివాదం లేదు. కాబట్టి, ఈ తీర్పులు రివిజన్ పిటిషనర్లకు ఏ మాత్రం ఉపయోగపడవు.

---

9 1991 (0) SCJOnline (Raj) 188

10 (2012) 9 SCC 460

11 (2018) 16 SCC 299 = AIR 2018 SC 2039

పొన్నూరు రమేష్ వర్సెస్ ది స్టేట్ ఆఫ్ ఆంధ్రప్రదేశ్ [12] కేసులో రివిజన్ పిటిషనర్ల తరఫు న్యాయవాదులు ఇచ్చిన ఇతర తీర్పులను ఆధారం చేసుకున్నారు. తెలంగాణ, ఆంధ్రప్రదేశ్ రాష్ట్రాలకు హైదరాబాద్ లోని ఉమ్మడి హైకోర్టు తీర్పు, **మోహిత్ శర్మ వర్సెస్ అనిల్ మహేశ్వరి** [13] కేసులో మధ్యప్రదేశ్ హైకోర్టు ఇచ్చిన తీర్పు సెక్షన్ 397 సీఆర్ పీసీ కింద సవరణల నిర్వహణకు సంబంధించినవి కావు.

ఊర్మిళా దేవి వర్సెస్ యుధ్వీర్ సింగ్ [14] కేసులో ఈ తీర్పులో ఈ ప్రక్రియను జారీ చేయాలని ఆదేశిస్తూ మేజిస్ట్రేట్ జారీ చేసిన ఉత్తర్వులను సవాలు చేశారు. కేసును పరిగణనలోకి తీసుకున్న తర్వాత ఉత్తర్వులు జారీ చేసే ప్రక్రియ మధ్యంతర ఉత్తర్వు అని, దానికి వ్యతిరేకంగా రివిజన్ కొనసాగించదగినదని చట్టపరమైన స్థితికి సంబంధించి ఎటువంటి వివాదం లేదు. కాబట్టి రివిజన్ పిటిషనర్ల విషయంలో కూడా ఈ తీర్పు వల్ల ఎలాంటి ఉపయోగం లేదు.

అమర్ నాథ్ 1, మధు లిమాయే 2, గిరీష్ కుమార్ సునేజా 3 కేసుల్లో సుప్రీంకోర్టు ఇచ్చిన చట్టాన్ని పరిగణనలోకి తీసుకున్న తర్వాత, సాక్ష్యాధారాల చట్టంలోని సెక్షన్ 45 కింద జారీ చేసిన ఉత్తర్వులు అంతిమంగా దేనినీ

---

12 Order dated 24.10.2018 in Crl.R.C.No.546 of 2011 of the common High Court of Judicature at Hyderabad

13 Judgment dt.17.03.2017 of the Madhya Pradesh High Court.

14 (2013) 15 SCC 624

నిర్ణయించలేవని, ఏ విధంగానైనా కేసు ప్రధాన విచారణ ముగుస్తుందని అభిప్రాయపడింది. ఇది క్షణికావేశంతో కూడిన ఉత్తర్వుగా లేదా సదరు ఉత్తర్వుకు వ్యతిరేకంగా పునఃసమీక్షను కొనసాగించడానికి మధ్యంతర లేదా పాక్షిక తుది ఉత్తర్వుగా పరిగణించబడదు. సాక్షులను పిలిపించడం లేదా డాక్యుమెంట్ కోసం పిలవడం మధ్యవర్తిత్వ ఉత్తర్వు అని **సేతురామస్ 5** లో నిర్దేశించిన చట్టానికి అనుగుణంగా, ఎవిడెన్స్ చట్టంలోని సెక్షన్ 45 కింద జారీ చేసిన ఉత్తర్వు కూడా స్వచ్ఛమైన మరియు సరళమైన మధ్యవర్తిత్వ ఉత్తర్వు అని, దీనికి వ్యతిరేకంగా సెక్షన్ 397 (2) సిఆర్పిసి కింద సవరణను నిరోధించవచ్చని పేర్కొంది.

అందువల్ల, అన్ని క్రిమినల్ రివిజన్ కేసులు చట్టప్రకారం నిర్వహించబడవని కొట్టివేయబడతాయి.

ఫలితంగా పెండింగ్ లో ఉన్న ఇతర దరఖాస్తులు కూడా మూతపడనున్నాయి.

జస్టిస్ చీకాటి మానవేంద్రనాథ్ రాయ్

తేది :30-12-2019.

గమనిక:

రిపోర్టింగ్ కోసం ఆమోదించబడింది.

B/o

cs